

[Foged.]

landsskatteretten i København. Skal borgere, der bor i den øvrige del af landet, altså forelægge en sag mundtligt for landsskatterettens medlemmer, må de aflægge besøg i København, og dette vil efter det forslag, ministeren nu har fremsat, heller ikke blive ændret. Derimod gik kommissionsbetænkningen ud på, at der skulle oprettes såkaldte amsretter. Vi mener, at det er en frugtbar tanke at tage op til ny drøftelse. Det må være rimeligt, at der kommer en decentralisering, så at de skatteydere, der bor langt borte fra København, har lige så gode og lige så lette muligheder for at blive hørt af de personer, som skal føre sagerne, for at få foretræde, og vi mener, at det bør ske i langt, langt større udstrækning end nu.

Som sagt, vi forventer, at der kommer en skattereform, og vi forventer, at den foreslåede forenkling vil kunne frigøre administrativt personale, så at der virkelig kan påbegyndes en landsskatteretsreform også nu. Vi har i den anledning visse ønsker, som jeg allerede nu ved første behandling gerne vil fremsætte over for den højtærede minister.

Vi finder, at der bør være begrundelse for, at ansættelser ændres af de skatte-lignende myndigheder. I betænkningen står der netop, at man anbefaler, at der indføres begrundelsespligt. Det finder vi er rigtigt, men ministeren har altså ikke dette med. Der står også i betænkningen, at personligt møde og personlig forhandling for lokale myndigheder, for skatteråd, bør kunne ske i langt større udstrækning end nu. Det anføres for øvrigt i betænkningen, at noget sådant ville være klagebegrænsende; det anføres, at det kunne være en såkaldt anden klagebehandling hjemme, så var man fri for at komme til landsskatteretten eller til de foreslåede amsretter.

Endelig beder vi om, at klageren må blive bekendt med de erklæringer, der udarbejdes. Vi har nu indført partsoffentlighed i forvaltningen, og vi finder, at denne partsoffentlighed i helt anderledes grad bør

smitte af på det skattemæssige område. I andre juridiske spørgsmål, hvor der optages rapporter, skal vedkommende borger tiltræde rapporten og skrive under på, at det er rigtigt, hvad der står i den. Ved skattesager er den enkelte borger fuldkommen uvidende om, hvad der står i sagen; han aner ikke, hvad den enkelte embedsmand skriver og har fået opfattelsen af, og kan derfor ikke lave det mere korrekte ved at påtale ting, der er direkte misforståelser, og sådanne tilfælde findes jo. Derfor mener vi, at der bør udarbejdes rapporter, som den enkelte skatteyder må underskrive og tiltræde, så at det grundlag, hvorpå sagen viderebehandles, kan være rigtigt.

Der er altså mange ting, som vi finder bør gå ind i hele drøftelsen om den kommende ordning.

Må jeg sige om den ændring, som ministeren har ønsket vedrørende den skønsmæssige bedømmelse, således at landsskatteretten i sin nuværende form, uanset at der ikke er kommet nye oplysninger, nu selv kan bedømme, om der er grundlag for ændring, at den kan vi naturligvis tiltræde. Vi mener, at det burde have været indført for længst.

Derimod er vi ikke så begejstret for udførelsen af landsskatteretten med to embedsmænd. Vi mener, at det er ligesom at fastlægge formen for landsskatteretten for et længere tidsrum, og det ønsker vi ikke at være med til. Ved en tekstanmærkning i finansloven har finansministeren tilfaldelse til at have de to viceformænd, og vi finder, at det udmærket kan være en midlertidig ordning, indtil vi får en ordentlig landsskatteretsreform. Vi finder, at grundlaget for en virkelig landsskatteretsreform er forelagt med betænkningen, men at betænkningen helt anderledes burde være taget op til drøftelse, og derfor beder vi om, at denne betænkning må komme til at danne grundlag for det udvalgsarbejde, som vi forventer vil komme.

Lad mig til slut sige, at vi ønsker, at